

Bir süre önce, bir arkadaşla yapmış olduğum aşağıdaki yazışmayı, faydası olabilir umudu ile sizinle de paylaşıyorum.

İTİKADİ KONULARDA ŞAZ GÖRÜŞLERİ ÖNE ÇIKARARAK DİKKAT ÇEKMEK FİKİR FARKLILIĞI MI KİŞİSEL BİR ZAAFIYET Mİ..?

Mustafa Bey Kardeşim,

Yazınızı okudum. Yazınızı şu cümle ile bitiriyorsunuz:

“ ... Yani herkes sizin, fikir silahınızdan çıkacak milyonlarca kurşuna hazırlıklı olamayabilir. Ve bu sizin fikir mermileriniz, birinin imanına, birinin ameline, birinin dünyasına veya ahiretine hazırlıksız denk gelebilir. İslam’ın güzelliklerini anlatmak yerine, ihtilaflar üzerinde kontrolsüzce fikir silahınızı ateşlememenizi, halktan birisi olarak, siz dini bilen büyüklerimden talep ediyorum.”

Son yüz yıl içerisinde “şaz görüşleri” dile getirenlerin kahir ekseriyeti, kendilerinin düşünüp ürettiği ve ortaya koyduğu fikri bir görüşün sahibi değildir; olmamıştır; bilakis şahsi zafiyetlerini kullanmak isteyenlere sunabilecekleri malzeme olarak, hazıra konmanın ucuzluğunu tercih etmiş olanlardır.

Tarihin değişik dönemlerinde, değişik maksatlarla farklı şahısların üretip piyasaya sürdüğü ve piyasaya sürüldüğü dönemlerde tartışılıp fikir ve düşünce çöplüklerine atılmış görüşleri arayıp bularak pazarlamakta ve bunu bir maharet zannetmektedirler...

Akli Selim sahibi, ilmi ile âmil, sahasında uzman ve otorite, ihlaslı âlimlerimizin, enine boyuna tartışıp yanlışlığı ve tutarsızlığını ortaya koyarak itibarsız hale getirdiği nazariye ve görüşleri, Müslümanları gereksiz gündemlerle meşgul etmek isteyen odakların temsilcileri tarafından, fikir ve düşünce çöplüklerini karıştırıp bularak, yeniden gündeme getirmek ve piyasaya sürmek, sizin zannettiğiniz gibi, sadece iyi niyetle yapılan bir fikir ve düşünce eylemi değildir.

Elbette böyle yapanlar arasında, akademik unvan sahibi olabilmek için, yeni düşünce ve tespitler üretme ihtiyacı duyanların da olduğunu biliyorum...

Bu anlayışın Türkiye’deki savunucu ve pazarlayıcılarından bir kısmı, uluslararası siyonist güç odaklarının, bilinçli veya bilinçsiz, piyonları durumuna düşüklerini fark edemediklerini de biliyorum. Bu piyonların bir kısmı yeterli bilgiye sahip olmayan ahmak taraftarlar, bir kısmı da zihnini kiraya vermiş, fikir ve düşünce haysiyetinden yoksun beyin ve şahsiyet sahipleridir...

Aynı anlayış ve düşüncenin değişik ülkelerdeki uzantılarına, özellikle Mısır’daki figüranlarına baktığınız zaman bariz benzerliği, aynı merkezden yönlendirilip sevk ve idare edildiklerini net bir şekilde görebilirsiniz...

Maddi imkanlar, Akademik unvanlarla taltif edilerek cazip gösterilen ve pazarlanmaya çalışılan bu “şaz görüşleri” savunanlar, ciddi ve samimi ilim ehli olsalardı, o görüşleri ilk sahiplerine izafe etmekle kalmaz, o görüşleri tenkit süzgecinden geçirerek “düşünce ve fikir çöplüğüne” atılmasını sağlayan uzman ve otorite alimlerimizin görüşlerine de işaret ederek beraber zikredip değerlendirmeleri gerekmez miydi..?

Yüzlerce yıl önce değişik maksat ve niyetlerle ortaya konan görüş ve düşünceler, ihlaslı, seçkin ve otorite alimlerimizin ittifaka yakın kahir ekseriyeti tarafından “şaz ve saptırıcı” kabul edilmesine dayanak gösterilen bilgi, belge ve nasları yok sayarak, yahut yanlış aktararak, söylenmeyeni söylenmiş gibi gösterip yansıtarak, görüşlerine dayanak kılmak, ilmî anlayış ve samimiyetle bağdaşır mı..?

İlmî anlayış ve samimiyet sahibi olmak şartı ile zayıf delillere dayanan görüşler dahi müzakere edebilir; tartışabiliriz. Çok verimli olmasa bile Ufuk açıcı da olabilir...

Sizin istek ve arzunuzu, iyi niyetli ve samimi bilim insanları ancak dikkate alır. Ahmak veya kiralık kalemler için sizin arzu ve temennilerinizin hiç bir önemi, kıymeti harbiyesi yoktur...

Çok samimi olduğum, ilim ehli ve medyatik, ünlü bir arkadaşımın, Afrika ülkelerini geziyoruz. Seyahatimiz esnasında fırsat buldukça her konuyu konuşuyor; müzakere ediyoruz. Genellikle o konuşuyor; ben dinliyorum. İyi bir dinleyici bulan Hocamız coştukça coşuyor. Bir konuyu bitiriyor; başka bir konuyu açıyor. Ben de dinlemeye devam ediyorum; itiraz etmediğim gibi sözünü de hiç kesmiyorum.

Hocamız, yazdığı kitaplardan biri için, dünyada bu alanda bir ilktir dedi. O konuya benden başka el atan, benim baktığım zaviyeden bakan hiç kimse olmamıştır; hiç bir kaynakta bu bilgileri bulamazsın dedi. Eski kaynaklarda, konuyu doğru anlayıp doğru değerlendiren, bir cümle dahi bulamadığını da sözlerine ekledi.

Emin misiniz Hocam diye sorunca, birden durdu ve bana dönerek: Tabii eminim; dünyanın tanıdığı filan Profesör de kitabımı okudu ve bu durumu teyit etti; dedi.

Elimdeki "akıllı" telefonda arama sistemi "Safariye" girip konunun Arapçasını yazdım; karşıma çıkan Mısırlı bir modernistin o konudaki yazdıklarını hocaya okumaya başladım; önce süratli okuduğumdan şikayet etti; okumayı yavaşlattım. Tercüme etsen daha iyi olur dedi.

Hocam, yazdıkların bu konuda bir ilk olduğunu söylememiş miydin diye sorunca, yine evet demesin mi..? **Hocam dedim, dünyadaki kaynakları hangi dille inceleyip taramıştınız..?** Sustu; yahu birader, sana da bir şey kabul ettirmek mümkün değil dedi. Adam üç dil biliyor; akademik unvanların zirvesine ulaşmış, dünyanın kabul ettiği bir otoritenin okuyup teyit ettiğini, sana kabul ettiremiyoruz; diyerek kendini savundu...

Hoca'nın yeni görüş zannedip savunduğu görüşleri, 15-20 yıl önce Mısır'da gündeme taşıyıp tartıştıran karanlık güçler, Mısır'da tutturamadığı bu görüşleri Türkiye'nin gündemine sokmaya çalıştığını, **Hocayı pohpohlayıp teşvik ederek alkışlayan o ünlü profesörün de o güçlerin adamı olduğunu Hocaya anlatmam pek kolay olmamıştı...**

Hocayı bir kaç defa ziyarete gitmiş, hediyeler takdim etmiş, iltifata boğmuşlardı. Bir gazetede yazı yazma imkânı da vermişler, emeğinin karşılığını da cömertçe takdir etmişlerdi.

Zavallı Hoca, Mısır'ın ilim çöplüklerine atılmış görüşleri, yeni ve çarpıcı görüş olarak, büyük bir aşk ve heyecanla yazıp bastırmanın hazzını yaşarken ağzının tadını bozduğum için uzun zaman bana serin davrandı. Yıllar sonra gerçeği anlamış ve nasıl aldatıldığını bana da kendisi anlatmıştı.

Onu, önce karşılığını öder görünerek sonra da bedava, kullanmışlardı.

Çok geç fark ettiği bu durumu ona anlatıp kabul ettirmem yıllarımı almıştı. Bu başarımda en büyük faktör iyi ve dikkatli bir okuyucu, dinleyici olmam, iyice anlayıp dinlemeden konuşmayacağımı bilip inanmasıydı. Allah sağlık sıhhat ve afiyetler versin. Şu anda evinde emekliliğini yaşıyor; şimdi de yazıyor ve konuşuyor. Ama eskisi kadar kabadayı değil. **Daha dikkatli ve biraz da mütevazı olmayı öğrendi; yazdıklarının bir ilk olduğunu da söylemiyor; ahiretine zarar vermemeye gayret ediyor. Rabbim rızasından ayırmasın...**

07.12.2020

Ahmet Ziya İbrahimoglu